

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.312 van 19 mei 1999
in de zaak A. 73.485/X-7267.**

In zake : Jean FLAMAND,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. CAMBIER,
kantoor houdende te 9700 OUDENAARDE,
Voorburg 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkommende partij :

Marc MINNAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean FLAMAND op 7 maart 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 januari 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, intrekking van zijn besluit van 12 december 1995 houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 29 juni 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, waarbij hem vergunning werd verleend voor het bouwen van een witloofschuur op een perceel gelegen Bruggenhoek te Zwalm (Munkzwalm), op een perceel, kadastraal bekend Sectie A, nr. 481,

anderdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. CAMBIER, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Marc MINNAERT met een verzoekschrift van 4 april 1997 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker op 25 juli 1994 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwalm een bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een witloofschuur op een perceel gelegen Bruggenhoek te Zwalm (Munkzwalm), op een perceel, kadastraal bekend Sectie A, nr. 481; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgesteld gewestplan Oudenaarde gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat het ontwerp een loods betreft van 22 m bij 40 m, op te richten in wallboard grijze betonnen panelen, bruin gelakte staalplaat en een golfplaten dak; dat tijdens het openbaar onderzoek over de bouwaanvraag 7 bezwaarschriften werden ingediend, waaronder één door de tussenkomende partij; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 10 april 1995 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat verzoeker op 21 april 1995 beroep heeft ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie bij besluit van 29 juni 1995 het beroep heeft ingewilligd; dat de gemachtigde ambtenaar op 31 augustus 1995 beroep heeft ingesteld tegen deze inwilligingsbeslissing bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 12 december 1995 het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd; dat verzoeker bij afzonderlijke verzoekschriften van 9 februari 1996 de schorsing van de tenuitvoerlegging evenals de nietigverklaring van dit ministerieel besluit heeft gevorderd (zaak A. 67.547); dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 16 januari 1997 zijn besluit van 12 december 1995 heeft ingetrokken, het beroep van de gemachtigde ambtenaar, "op grond van een aanvullend onderzoek" opnieuw heeft ingewilligd, en

dienvolgens de beslissing van 29 juni 1995 van de bestendige deputatie heeft vernietigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel samengevat aanvoert dat de bouwvraag in overeenstemming is met de artikelen 1 en 2 van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgesteld gewestplan Oudenaarde, alsook met artikel 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, dat krachtens artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 agrarische gebieden bestemd zijn "voor landbouw in de meest ruime zin van het woord", dat een grondgebonden tuinbouwbedrijf perfect kan inpassen in een agrarisch gebied, dat daarenboven bijkomende verplichtingen werden opgelegd om het landschap te beschermen o.a. een groenscherm van 3 meter breed, dat door de bestreden beslissing in generlei mate wordt aangetoond dat de dakbedekking bestaande uit golfplaten de schoonheidswaarde van het landschap in enige mate zou aantasten of waarom baksteen minder storend zou zijn dan beton of vice versa, dat door de bestreden beslissing noch door het advies van de gemachtigde ambtenaar wordt aangetoond dat de geplande constructie, omgeven door een groenscherm, in enige mate het reeds door bebouwing aangetaste landschappelijk waardevol agrarisch gebied in ruimere mate

aantast dan de aanwezige bebouwing waarover met geen woord wordt gerept, dat de bebouwing aansluit bij de bestaande bebouwing, en dat de eisen van esthetische aard louter subjectief zijn;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bouwen van een witloofschuur in overeenstemming is met de in grondkleur aangegeven bestemming van agrarisch gebied, dat deze vaststelling evenwel niet volstaat om de vergunning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied toe te staan, dat de aanwezigheid van storende constructies geen reden is om het landschap nog verder aan te tasten, dat de door het gewestplan gegeven bestemming toekomstgericht is, zeker wanneer die bestemming, zoals die van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, uitdrukkelijk ertoe strekt de specifieke waarden van het gebied te vrijwaren en zelfs te ontwikkelen, dat het de Raad van State niet toekomt zijn beoordeling van de bestaanbaarheid van het bouwproject met de schoonheidswaarde van het betrokken gebied in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, maar dat hij enkel aan de hand van de concrete gegevens van de zaak kan nagaan of de overheid de feiten waarop haar beoordeling steunt correct heeft vastgesteld en of zij op grond van die feiten in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen bouwwerken het landschappelijk waardevol gebied verder zouden aantasten, en dat uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat dit het geval is;

Overwegende dat de tussenkomenende partij antwoordt dat verzoeker "kritiek uit(oefent) op de beslissing omdat ze niet vermeldt of ingaat op wat (hij) vindt dat er wel zou moeten instaan", dat hij "een beoordeling (vraagt) die louter feitelijk is", en dat "de elementen die de minister in zijn besluit (...) aanbrengt, (...) op het eerste zicht overtuigend (zijn)";

Overwegende dat krachtens artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpge-westplannen en gewestplannen, de agrarische gebieden bestemd zijn "voor de landbouw in de meest ruime zin"; dat krachtens artikel 15, 4.6.1., van hetzelfde besluit de landschappelijk waardevolle gebieden gebieden zijn "waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen", en "in deze gebieden (...) alle handelingen en werken (mogen) worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen";

Overwegende dat het bestreden besluit de bouwvergunning weigert voor het oprichten van een loods van 22 m bij 40 m, op te richten in wallboard grijze betonnen panelen, bruin gelakte staalplaat en een golfplaten dak, in te planten in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot de verenigbaarheid van de bouwaanvraag met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat het ontwerp strekt tot het bouwen van een witloofschuur met een oppervlakte van 22 m bij 40 m; dat het geheel wordt bedekt met een zadeldak met een kroonlijsthoogte van 3,60 m bij een nokhoogte van 6,90 m; dat deze constructie wordt ingeplant op 30,50 m uit de rand van de voorliggende weg en op 4 m van de linkerperceelsgrens; dat het gebouw grotendeels als schuur wordt aangewend en tevens een waslokaal, frigo en bureel worden voorzien;

Overwegende dat, volgens het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan Oudenaarde, waarvan de begrenzing werd gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992, het goed gelegen is in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat, luidens de artikelen 11 en 15

van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat dergelijke gebieden behoudens bijzondere bepalingen enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven mogen bevatten; dat voor landschappelijk waardevolle gebieden beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen; dat in dergelijke gebieden de voorgestelde handelingen en werken de schoonheidswaarde van het landschap niet mogen in gevaar brengen;

(...)

Overwegende dat bij het nieuw onderzoek van de betrokken aanvraag, abstractie genomen van het feit dat het betrokken witloofteeltbedrijf in overeenstemming is met de in grondkleur aangegeven bestemming van agrarisch gebied, niet zonder meer kan worden voorbijgegaan aan de bestemming zoals vastgelegd in het hogergeciteerde gewestplan; dat het betrokken bestemmingsvoorschrift stelt dat aldaar beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen; dat in dergelijke gebieden de voorgestelde handelingen en werken de schoonheidswaarde van het landschap niet mogen in gevaar brengen;

(...)

Overwegende dat uit de samenlezing van de artikelen 11.4.1. en 15.4.6.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 moet worden afgeleid dat de toelaatbaarheid van bouwwerken in landschappelijk waardevolle gebieden op grond van een tweevoudig criterium moet worden getoetst, ten eerste een planologisch, hetwelk onderstelt dat de overheid nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming van dat gebied, en tweedens een esthetisch, hetwelk inhoudt dat de bedoelde werken moeten kunnen worden overeengebracht met de eisen ter vrijwaring van het landschap (arrest van de Raad van State nr. 32.843 van 27 juni 1989 inzake B.V.B.A. Grondbewerking Vanden Bosch en Cie); dat de vergunningverlenende overheid derhalve de te vergunnen werken en handelingen dient te toetsen op hun verenigbaarheid met de voorschriften van artikel 15.4.6.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en derhalve aan de schoonheidswaarde van het landschap; dat het uitgangspunt hierbij vanzelfsprekend de bestemming van het landschappelijk waardevol gebied zelf is; dat de bijzondere regelen die het koninklijk besluit van 28 december 1972 heeft vastgesteld voor landschappelijk waardevolle gebieden uitdrukkelijk tot doel hebben het landschap te

beschermen of de landschapsontwikkeling te bevorderen (arrest van de Raad van State nr. 29.512 van 3 maart 1988 inzake de gemeente Merchtem); dat hieruit dan ook volgt dat elk bouwwerk principieel strijdig is met deze doelstelling; dat hiervan weliswaar, ten uitzonderlijke titel, alleen zou kunnen worden afgeweken indien wordt aangetoond dat het te vergunnen gebouw deze doelstelling en de schoonheidswaarde van het landschap niet aantast; dat de aanwezigheid van storende constructies in een gebied dat door het gewestplan is bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied, geen reden is om het landschap nog verder te laten aantasten; dat de door het gewestplan aan een bepaald gebied gegeven bestemming uiteraard ook op de toekomst is gericht, zeker wanneer die bestemming, zoals die van landschappelijk waardevol gebied, uitdrukkelijk er toe strekt de specifieke waarden van het gebied te vrijwaren en zelfs te ontwikkelen; dat het bestaan van een beperkte bebouwing met geen goed gevolg kan worden aangevoerd om een verdere aantasting van een waardevol landschap in de agrarische zone te rechtvaardigen, gelet op het voorgaande (arrest van de Raad van State nr. 40.970 van 5 november 1992 inzake de gemeente Berlare);

Overwegende dat de bouwplaats zich situeert ten oosten van de kern van Munkzwalm; dat het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied is ingetekend tussen de in het woongebied met landelijk karakter gezoneerde bebouwing aan weerszijden van de Krekelstraat en de in het natuurgebied gelegen vallei van de Zwalm; dat zich weliswaar in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, langsheen deze zijde van de Bruggenhoek, reeds bebouwing bevindt, doch de voorgenomen witloofschuur zou worden voorzien achter deze bebouwing, op ongeveer 26 m verwijderd van de perceelsgrens gemeenschappelijk met deze bebouwde eigendommen; dat dit 880 m² grote, en in de nok 6,90 m hoge bouwwerk ontegensprekelijk, en dit ten opzichte van de thans bestaande bebouwing langsheen de Bruggenhoek, veel dieper indringt in het open, onbebouwde landschap en dat de relatief grote omvang ervan niet van dien aard is dat het voorziene bouwwerk zich kan inpassen in de eerder kleinschalige korrel van de betrokken bebouwing langs de Bruggenhoek;

Overwegende dat door de bouwaanvrager reeds te verplichten een groenscherm aan te brengen, ook de bestendige deputatie heeft onderschreven dat de erkende schoonheidswaarde van het landschap door dat gebouw wordt geschonden of alleszins dreigt geschonden te worden; dat het, gelet op de bestaande toestand van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied -behoudens de bebouwing langsheen en nauw aansluitend met de Bruggenhoek is de rest van het betrokken bestemmingsgebied gaaf en vrij van bebouwing-, niet onredelijk is de nog aanwezige gave

en open ruimte, waarin de nieuwe vestiging zou worden ingeplant, te vrijwaren; dat aldus terecht kan worden geoordeeld dat de inplanting van een dergelijk gebouw een grote bezwarende ruimtelijke weerslag zou leggen op dit landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat de nog grote homogeniteit en het niet of schaars bebouwd zijn ervan aanleiding geven om dit landschappelijk waardevolle gebied, dat precies omwille van die kenmerken aldus werd aangeduid op het gewestplan en de bescherming ervan als prioritair werd aanzien, zoveel als mogelijk te vrijwaren van verdere bebouwing;

Overwegende dat overigens dient gesteld dat de inplanting van een dergelijke industriële witloofschuur, zelfs omringd door een groenaanplanting, niet kan beschouwd worden als verenigbaar met het architectonisch karakter van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied in het algemeen, en dit specifieke landschap, aanpalend aan de Zwalmvallei in het bijzonder; dat het hierbij niet uitsluitend en alleen gaat om de aard van de gebruikte materialen, doch in de eerste plaats en voornamelijk omtrent de inplanting zelf en het industrieel uitzicht van het gebouw; dat ook om die reden door het ontwerp de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt aangetast;

Overwegende dat de aanvraag om de hierboven aangehaalde redenen een goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengt en derhalve niet voor vergunning vatbaar is; dat de beslissing van de bestendige deputatie het algemeen belang schaadt en in strijd is met een degelijk beleid inzake ruimtelijke ordening, zodat de gemachtigde ambtenaar met reden in hoger beroep is gekomen";

Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt zijn beoordeling van de bestaanbaarheid van het bouwproject met de schoonheidswaarde van het betrokken gebied in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat hij wel tot opdracht heeft aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de overheid de feiten waarop zij haar beoordeling heeft gesteund, correct heeft vastgesteld en of zij, op grond van die feiten, in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen bouwwerken de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het

bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgesteld gewestplan Oudenaarde gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat het bestreden besluit uitdrukkelijk erkent "dat het betrokken witloofteeltbedrijf in overeenstemming is met de in grondkleur aangegeven bestemming van agrarisch gebied"; dat het tevens de concrete redenen aangeeft waarom de ontworpen loods van aard is de schoonheidswaarde van het betrokken agrarisch gebied aan te tasten; dat de door de verzøkende partij aangehaalde argumenten, met name de aanleg van een 3 m breed groenscherm, de reeds aanwezige bebouwing, en het uitzicht van de te gebruiken bouwmaterialen, bij het onderzoek van de bouwaanvraag blijken te zijn betrokken, en op grond van de in het bestreden besluit aangegeven motieven niet werden weerhouden; dat de verzøkende partij in de huidige stand van de procedure niet aannemelijk maakt dat de gronden waarop de minister zich heeft gesteund om te besluiten dat het ontwerp de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied in het gedrang brengt, op een onjuiste feitenvinding zijn gesteund en/of in redelijkheid niet aanvaardbaar zijn; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van "de verplichting tot redelijke belangenafweging en zorgvuldigheid, rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel", als beginselen van behoorlijk bestuur; dat verzoeker uiteenzet dat "de gemachtigde ambtenaar door na twee uiterst gunstige, plots een ongunstig advies te verlenen, aan de oorzaak ligt van de rechtsonzekerheid en verwarring hetgeen blijk geeft van onbehoorlijk bestuur door de administratie", dat de minister zich "mede schuldig (maakt) aan gebrek aan behoorlijk bestuur door zijn besluit te motiveren met dezelfde motieven als de gemachtigde ambtenaar in zijn derde (en ongunstige) advies", en dat "daarenboven weinig te merken is van een nieuw onderzoek

of nieuwe motieven waarop het Ministerieel Besluit van 16.01.1997 zou gesteund zijn en zou afwijken van het Ministerieel Besluit van 12.12.1995";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de herziening door de gemachtigde ambtenaar van zijn standpunt geen schending uitmaakt van de beginselen van behoorlijk bestuur, nu dit blijkt te zijn verleend "gelet op de bezwaarschriften naar aanleiding van het openbaar onderzoek en de eerder zwakke weerlegging door het College van Burgemeester en Schepenen van Zwalm", dat niet de gemachtigde ambtenaar, maar de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening het bestreden besluit heeft genomen, en dat de Vlaamse minister, die gevat is door een hoger beroep, bevoegd is om de zaak in haar geheel te beoordelen, waarbij hij in de plaats treedt van het college van burgemeester en schepenen en de bestendige deputatie om al dan niet de vergunning te verlenen, en dat het bestreden besluit de motieven aangeeft waarom de aanvraag wordt geweigerd;

Overwegende dat de tussenkomende partij om dezelfde redenen stelt dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat door het instellen van het door artikel 53, §§ 1 en 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, georganiseerde beroep de beslissingsbevoegdheid over de bouwaanvraag van het college van burgemeester en schepenen naar de bestendige deputatie, en nadien van de bestendige deputatie naar de Vlaamse regering wordt overgedragen, met als gevolg dat deze bestuursorganen opnieuw over de aanvraag uitspraak dienen te doen, zowel wat de wettigheid als wat de opportuniteit van deze aanvraag betreft, en dat de materiële rechtskracht aan de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, respectievelijk de bestendige deputatie,

wordt ontnomen; dat wanneer de bestendige deputatie, respectievelijk de minister, als orgaan van het actief bestuur over het beroep uitspraak doen, zij niet zijn gebonden door het standpunt dat de gemachtigde ambtenaar over de bouwaanvraag heeft ingenomen, maar zich een eigen oordeel op grond van een eigen onderzoek van deze aanvraag dienen te vormen; dat de omstandigheid dat de minister na een nieuw onderzoek van de zaak, dat blijkt uit de omstandige motivering van het bestreden besluit, waarbij de aanvraag onder meer wordt getoetst aan 's Raads rechtspraak, op grond van dezelfde motieven als de gemachtigde ambtenaar beslist een bouwvergunning te weigeren op zich op het eerste gezicht geen schending uitmaakt van "de verplichting tot redelijke belangenafweging en zorgvuldigheid, rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel", als beginselen van behoorlijk bestuur; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd, en in een vierde middel de schending van artikel 55, § 3, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (lees : artikel 53, § 3, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996);

Overwegende dat verzoeker ter staving van het derde middel aanvoert dat het bestreden besluit geen melding maakt van de bezwaren van het openbaar onderzoek en waarom de weerlegging ervan door het college van burgemeester en schepenen onvoldoende zou zijn, dat het bestreden besluit niet verduidelijkt waarom de loods de schoonheidswaarde van het gebied in het gedrang brengt terwijl vanop het bouwperceel een rechtstreeks zicht

bestaat op het waterzuiveringsstation dat, "zelfs indien men zou aanvaarden dat de bestemming van het gebied waar(in het) gelegen is een andere is", een esthetisch onaantrekkelijk bouwsel is, dat het bestreden besluit evenmin verduidelijkt waarom groen omgeven huizen wel mogen en een groen omgeven loods niet, waarom een dakbedekking in golfplaten niet kan en waarom baksteen minder storend is dan beton, en waarom het zou gaan om een niet grondgebonden bedrijf, dat de minister in zijn weigeringsbeslissing evenmin bepaalt wat "goede plaatselijke ordening" is, waar "de beleidsinstanties voordien allemaal positieve adviezen hebben gegeven", en dat de minister "indien hij een afwijkende beslissing neemt, uitgebreid en concreet de redenen dient aan te geven waarom hij, anders dan vroegere adviserende of beslissende organen, van mening was waarom de geplande gebouwen niet verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening"; dat verzoeker in zijn uiteenzetting van het vierde middel verwijst naar zijn uiteenzetting van het derde middel met betrekking tot de motivering van een afwijkende beslissing;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bevoegde overheid de aanvraag niet alleen aan de bestemming agrarisch gebied, maar ook aan de nadere aanwijzing "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" moet toetsen, dat het bestaan van een beperkte bebouwing niet met goed gevolg kan worden ingeroepen om een verdere aantasting van een waardevol landschap in agrarische zone te rechtvaardigen, dat een gewestplanbestemming toekomstgericht is, "zeker wanneer die bestemming er uitdrukkelijk toe strekt de specifieke waarden van het gebied te vrijwaren en zelfs te ontwikkelen", dat door de bouwaanvrager te verplichten een groenscherm aan te brengen de bestendige deputatie heeft onderschreven dat de erkende schoonheidswaarde van het landschap door die gebouwen geschonden wordt of alleszins geschonden dreigt te worden, en dat verzoeker niet

ernstig kan volhouden dat de door hem geciteerde overwegingen van het bestreden besluit niet afdoende zouden zijn om aan de motiveringsverplichting te voldoen, dat het niet is omdat er gunstige adviezen zouden voorliggen, al dan niet met betrekking tot vroegere bouw aanvragen, dat de minister niet over een eigen beoordelingsbevoegdheid zou beschikken, dat "zoals aangegeven in het tweede middel (...) de Wet op de Stedenbouw in een hervormingsberoep (voorziet), waarbij de beslissing van de beroepsinstantie in de plaats treedt van de vorige beroepen beslissing", dat de Raad van State aan de hand van de voorliggende motivering van het bestreden besluit kan vaststellen dat de bevoegde minister de feiten correct heeft vastgesteld en op grond van die feiten in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen bouwwerken de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengen, dat het niet is omdat verzoeker het niet eens is met de uiteindelijke beslissing en ingeroepen motieven, dat het bestreden besluit niet zou voldoen aan de motiveringsverplichting, en dat met verwijzing naar het verweer omtrent het derde middel, kan gesteld worden dat het bestreden besluit eveneens voldoet aan de bepalingen van artikel 55, § 3, eerste lid, van de stedenbouwwet;

Overwegende dat de tussenkomende partij de argumentatie van de verwerende partij bijvalt;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursinstellingen of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn; dat artikel 6

van dezelfde wet bepaalt dat deze "slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen"; dat uit een en ander volgt dat wat betreft de motiveringsverplichting, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen een wet van suppletoire aard is;

Overwegende dat artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de bestendige deputatie en aan de Vlaamse regering, wanneer zij in beroep uitspraak doen over bouw- en verkavelingsaanvragen, een motiveringsverplichting oplegt die niet minder streng is dan deze voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat deze beslissingen derhalve niet onder de toepassing vallen van laatstgenoemde wet;

Overwegende dat de bestendige deputatie en de Vlaamse regering, wanneer zij op grond van artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, in beroep uitspraak doen over een bouw- of verkavelingsaanvraag, optreden, niet als administratief rechtscollege, maar als orgaan van het actief bestuur; dat hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de hun opgelegde motiveringsverplichting, er niet toe gehouden zijn al de in het beroep aangevoerde argumenten te beantwoorden; dat het volstaat dat zij in de beslissing duidelijk aangeven door welke, met de goede plaatselijke aanleg verband houdende redenen, zij is verantwoord;

Overwegende dat, zoals reeds uiteengezet bij het onderzoek van het eerste middel, de Raad van State bij de beoordeling van de bestaanbaarheid van het bouw-

project met de schoonheidswaarde van het betrokken gebied slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid beschikt;

Overwegende dat uit het onderzoek van het eerste middel blijkt dat het bestreden besluit de bouwvergunning weigert in essentie omdat "door het ontwerp de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt aangetast" (strijdigheid met de voorschriften van artikel 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972); dat de door verzoeker aangevoerde argumenten met betrekking tot het beantwoorden van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften en het al dan niet grondgebonden karakter van het bedrijf niet dienstig lijken te zijn nu zij geen betrekking hebben op het determinerende weigeringsmotief; dat geen van de overige argumenten, die alle lijken te steunen op een feitelijke beoordeling van de zaak, de Raad van State er op het eerste gezicht kunnen toe brengen aan te nemen dat de minister bij het beoordelen van de bouwaanvraag de perken van de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid te buiten zou zijn gegaan; dat de middelen niet ernstig zijn;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Marc MINNAERT in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien mei 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.